

Gotzon Bidaurratzaga medikuaren *Argija kirijotz-alija liburuxka (1927)*

Anjel Bidaurratzaga

EHUko Medikuntza eta Odontologia Fakultateko irakaslea

Laburpena: Artikulu honetan, sendagile naturista izan zen Gotzon Bidaurratzaga aurkeztuko da. Jaun honek, euskaraz idatzi zuen artikulu labur bat, argiak giza gorputzari nola eragiten dion azaltzen duena. Idazlearen historiak eta naturismo-medikuntzari egindako ekarpenak artikuluan zehar aukera emango digute idazlea bere garaian kokatzeko, XX. mendearen hasieran zientziari buruz euskaraz idatzi zuten bakanetako bat baita.

Abstract: In this article we present a brief work written by the naturism doctor Gotzon Bidaurratzaga in Basque language in 1927 about the influence of the light in the human body. The writer's biography as well as his participation in the Naturism medical movement allows us to situate the context of one of the few examples of science writer in Basque in the beginning of the XX century.

SARRERA

Euskaraz egindako zientzia-prosa historiaurrea aztertzen jarraiki, medikuntzaren alor bateko adibide bat dakargu hona, hain zuzen ere euskal naturismoaren aitzindari izan zen Gotzon Bidaurratzaga medikuaren ibilbidea. Honek, balioko digu euskaraz argitaratutako testu batek XX. mendearen hasieran eginak zeuden ahaleginetara hurbiltzeko. Testu ezezagun hau berreskuratu eta argitara ekarri nahi izan dut lan honen bidez.

BIOGRAFIA (1)

Gotzon Bidaurratzaga Lazpita Bizkaiko Erandioko Asua auzunean jaio zen 1882.ko martxoaren 1ean Mitxelena baserrian. Bi urte zituela bera ama hil egin zen eta haurtzaroan baserriko lanetan aritu zen. Urduñako ikastetxean ba-

txilerra egin zuen eta ondoren Nautikako ikasketak ere. Bere aitak lur sail batzuk saldu ondoren Medikuntza ikasteko aukera izan zuen Valladoliden.

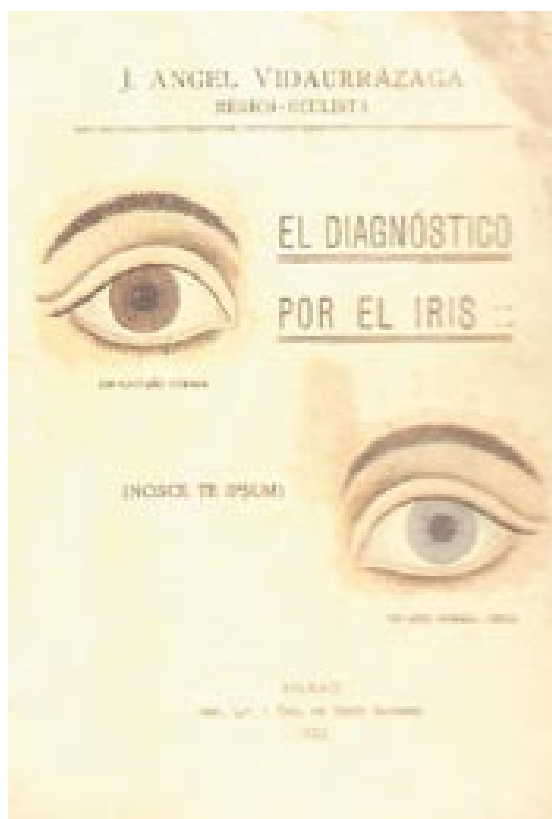
Gotzon Bidaurrezaga Lazpita (1882-1971)

Ikasketak amaituta lanean hasi zen Gatican eta ondoren Lutzanan. Txile-raino itsasontzi-sendagile moduan joan zen, hainbat etorkinen osasun ardura-dun gisa. Handik itzulita Arabako Arespalditzako herri mediku bezala jardun zuen, eta urte batzuen ondoren oftalmologiako espezialitatea egin zuen Madri-len. Arespalditzan tifus epidemia bati aurre egin behar ziolarik, denbora eska-siak bultzatuta gaixo gehienei tratamendu arruntak agindu eta emaitza ezin hobegoak jaso zituen, baina bere azken gaixoari orduko botikak agindu ziz-kion eta hauxe izan zen bere hildako bakarra; porrot honegatik medikuntza farmakologiakoaren mesfidantzarako joera piztu zitzaion. 1918. urtean gripe epidemia handian, Arespalditzatik laguntza eskatu zioten eta orduan ere den-bora faltagatik hiru astean zehar higie-ne-metodo soilaren laguntzaz aritu zen gaixoak sendatzen, eta orduan ere emaitzak ezin hobegoak lortu zituen.

Ondoren Bilboko Ledesma kalean, oftalmologiako kontsulta ireki zuen. Manuel Etxebarria Erandioko sendagile lagun batek, 1918.ean argitaratu-tako Vanderren liburu bat gomendatu zion: «*El diagnostico por el iris*»(2).

Liburua irakurri ondoren, mediku-bizitzan erdietsiriko eskarmentuaren la-guntzarekin iridiologiaz aritzea erabaki eta hala egin zuen, sutsuki egin ere; horrela 1923. urtean «*El diagnóstico por el iris*»(3) idatzi zuen, Ruiz Ibarra sendagile naturistaren hitzaurrea bat gehituta. Urte horretan Donostiako No-vedades antzokian hitzaldi bat eman zuen euskaraz eta handik artikulu bat idatzi ere izenburu honekin: «Argija kirijotz-alija»(4) 1927. urtean argitara-tua. Handik bi urtera beste liburu bat ere idatzi zuen:»*Fundamentos científicos del naturismo*»(5).

1936. urtean Bilbotik ihes egin zuen Mexikora. Bertan sendagile bezala lanean jarraitu zuen eta 1945.ean itzuli zen bere lehengo bizitokira, Bilboko Artxandako baserrira. Gerra-garaitik 7 heriotz-zigor egotziak zituen, baina barkatu zizkioten. Ondoren beste hiru liburu argitaratu zituen, guztiak natu-rismoaren ildotik: 1961.ean, «*La dieta natural. Regeneración humana con las frutas*» (6), 1964.ean «*Ayunoterapia y el matrimonio*»(7) eta «*No busques lo que tú tienes*»(8), Mexikoko erbeste garaietan idatzitakoak. 1971. urtean hil zen bere Artxandagoikoa baserrian.

1923. urtean Gotzon Bidaurratzagak iridiologiari buruz egin zuen lehen argitalpena

NATURISMOAREN HISTORIA LABURRA (9)

Naturismo-medikuntzaren hasiera Hipokratesek erabilitako oinarri fisiologikoan dago, bere *Corpus Hippocraticum*-ean agertzen den *physis* edo gorputzaren sendaindarrean (homeostasian). Hau da, naturak sendatzeko bide duen berezko gaitasuna paradigmaticoa da naturismo medikoan, eta horregatik, gaixotasunaren aurrean hartzen den jarrera oso desberdina da ohiko medikuntzaren aldean, bai diagnostikoan bai tratamenduan ere.

Greziarrek zuten naturaren ikuspegian lau oinarrizko elementuak zeuden (airea, ura, lurra eta sua) eta hauek beren baliokideak edukiko lituzkete giza gorputzean, klasikoki deitu diren lau humoreak: odola, flema edo mukia, behazun horia eta behazun beltza. Guztien arteko oreka osasun-egoera adierazlea izango litzateke, baina haien arteko desorekak berriz gaixotasuna eragingo luke. *Physis*a orekara itzultzeko gaitasuna izango litzateke. Hipokratesek gizon osasuntsuaren ohitura egokiei dieta deitzen zien eta kontzeptu horren barruan, janariaz gain, gizarte maila eta jakituria ere sartzen zituen.

Hasierazko Medikuntzako kontzeptu hauek aldatuz joan dira historian zehar baina sendaindarraren ikuspuntua naturismoan egon da beti. Naturaren aurrean izan den jarrera-aldaketek ere eragina izan dute, medikuntzaren historian: jainkoekiko beldurra, naturaren ikerkuntza eta gizatasunaren garaipena errenazimentuan. Vesalioren (XVI) ikerketa anatomikoak baliagarriak izan ziren humoreen teoria baztertzeko, zuntzak aldarrikatu baitziren giza gorputzaren osagai nagusi moduan humoreen ordeztuak. XVII mendean Sydenhamek gaixotasunen sailkapen klinikoa egin zuen eta sendaindarrari beste izen bat jarri zion: «*vix medicatrix*». Hurrengo mendeko arrazionalismoak indar handia eman zien klinika eta terapiaren sendotasunari.

XIX. hasieran Europaren erdialdean hidroterapiak zuen indarrak abiada eman zion naturismo-mugimenduari. Sebastian Pneipp, Preissnitz, Rausse eta beste sendagile batzuek hidroterapiaren erabilpena sustatu zuten eta horrekin batera dieta, kirola, argia, airea eta abarren onurak aldarrikatu zituzten; beraz, naturan dauden elementuak goraiatu zituzten botiketari oinarritutako medikuntzaren aurrean. Naturaren aldeko jarrera honi, barazkizaletasuna eta hasierako ikuspegi «ekologista» gehitu zitzaizkion, gizarte- zein politika-esparruan.

ESPAINIAKO NATURISMOA

Naturismoak, Alemanian hidroterapiarekin lotu bazen ere, Espainian barazkizaletasunarekin lotura izan zuen hasieratik. Mugimenduak, hiru koka-

gune garrantzitsu izan zituen, Bartzelona, Madril eta Valentzia. 1896. urtean Pneipp sistemaren lehen denda ireki zuen Jaime Santiverik Bartzelonan, eta hasieran jantziak saltzen bazituen ere, laster farmazia bihurtu zen bere denda eta naturismoari lotutako produktuak saltzen hasi zen: liburuak, sendabelarrak, janari biologikoak... XX. mendearen hasieran ere barazkizale elkarteak sortu ziren Madrilen eta Bartzelonan. Elkarte hauekin batera mediku naturisten beharrak hasi ziren, hasieran goi maila sozialeko kideekin osatzen zirelako. 1918-19.eko gripearen osasun-krisiak (250.000 hildako Espainiako estatu lurraldean) (10) medikuntzarenganako mesfidantzak ugaritu zituen beste motetako terapien onerako. Urteak aurrera joan ahala, mugimendu hau adar bitan banatzen hasi zen, batetik maila herrikoi ezkertiarra eta bestetik maila zientzialariena edo sendagileena.

Gerra zibila heldu arte, ekimen ugari egin zituzten, tartean aldizkari ugari bakoitzaren ikuspegia (eta interes komertzialak) defendatzeko. Guda aurretik, 1933. urtean, mediku naturistak Bussot bainuetxean (Alacant, Herrialde katalanak) kongresu bat antolatu zuten. Bertan bi lemapetan jardun baitzuten: zientzia eta moralitatea, biluztasunetik eta sasimedikuengatik bereizteko. Kongresu horretan parte hartu zuen Gotzon Bidaurratzagak ere.

1936. urtean hasitako gerrak eten egin zuen mugimendu hau, elkarteak legez kanpo jarri eta bere kide ugari giltzapetu eta erbesteratu zituztelako. Gotzon Bidaurratzagak, esate baterako, 10 urte eman zituen Mexiko D.F.n. Hango euskaldunen artean gaixo ugari artatu zituen eta liburu batzuk idazteko aukera ere izan zuen.

1951. urtea arte ez zen berriro beste elkarte barazkizalerik sortu: Bartzelonan gertatu zen berriro ere Manuel Cervera Cebolla militar frankistaren babespean. 1961. urtean Barakaldoko elkarte barazkizalea eta mediku naturistak elkarrekin aritu ziren elkarte batean. Gotzonek bere bere bizitzako azken egunetara arte mantendu zuen bere harremana elkarteko kide zaharrekin (besteak beste Eduardo Alfonso presidentearekin).

GONTZONEN EUSKARAZALETASUNA

Euskaltzaletasuna txikitatik zetorkion eta heldutasunean bultzatua sentitu zen orduko gizarte aldaketaren aurrean abertzaletasunean parte hartzera eta euskararen inguruko liburuak eta lanak irakurri zituen; hauen artean Pablo Pedro Astarloaren «*Apologia de la lengua vascongada*» (1803) liburua-ren jatorrizko bertsio bat eduki zuen, eta guda aurreko euskarari buruzko

hainbat liburu ere. Bere autobiografi argitaragabeen honela idatzi zuen: «*si puedo publicar mi trabajo, verán los lectores que en pos de los conocimientos, que el Euzkera, es idioma original, propisimo en la significación de sus elementos, sílabas y voces, es cortés en sus formulas y expresiones, ordenadísimo en las reglas y que guardala mayor y más rara consecuencia en sus conclusiones, con una armonía singular, sin par, entre todas las lenguas.*»

Aurretik ez zuen jasoko Medikuntzan euskaraz idatzitako lanen berririk. Izan ere, egile gehienak Iparraldekoak izan ziren (Albert Constantin, Pierre Buruzain edota Jean Etxepare kasu), eta hegoaldekoontzat ere ezezaguna izan dira, ia gaur arte (Kepa Altonagak plazaratu arte alegia) (11-13). Ez dakigu «Herria» aldizkariaren *osagarriaz* ataletako beste egile batzuk (Souberville edo Minville sendagileak) (14) ezagutuko zituen ere ez.

Argija kirijotz-alija edo argijak gorputza elikatu egiten daula (4)-ri buruzko azalpen aurkeztua

Bere biografian (1) azaltzen denez 1923. urteko apirilaren 26an Novedades antzokian, iridiologian hasi berrian zenean, euskarazko hitzaldi bat eman zuen, EUSKAL ESNALEA elkarteak antolatutako hitzaldi sorta baten barruan. Aste bat lehenago beste mediku euskaldun bat, Jose Zinkunegik hitzaldia eman zuen kirolaren on-gaitzez. Elkarteari buruz horrela idatzi zuen Koldo Izagirrek bere *Euskararen historia txikia Donostian 1800-1998* (15) liburuan: «*Adore berria hartuta, euskaltzale abertzaleak, karlistak eta are integristak ere bildu ziren Euskal Esnalea izeneko elkartean, Tolosan. Helburua euskal kultura azkartzea zuten. Onenak emanak zituen Euskal Erriaren hurrengo izango zen elkarte honek 1911n sorturiko Euskalerraren Alde aldizkaria. Bazegoen euskaraganako borondate garbiago bat, eta bazuten honetan zerikusia abertzaleek lortzen dituzten zinegotziek, Bilbon behintzat oso nabarmen.*

Euskal Esnalea izen bereko buletina ateratzen hasi zen, euskara hutsen, eta nukleo honetatik sortuko zen Argia asterokoa Donostian (1921-1936), egundoko harrera izango zuena Gipuzkoa osoan. Euskara prestijiatzeko asmoz publiko urbanora heldu nahirik, hitzaldiak antolatzea erabaki zuen Euskal Esnaleak hainbat gairi buruz, denak euskaraz, Donostian eta antzoki batean, Salon Novedadesen hain zuzen. Zenbait jai-egunetan, goizeko hamaiketan, publizitate ugari iragarriak, oso ekimen ederra izaten ziren hitzaldiok, eta oso jarraituak. Batzuetan irudiz apainduak ematen ziren, proiektore baten bitartez. Idazle eta intelektual askok hartu zuten parte:

Urreta, Larunbe, Etxegarai, Garitaonandia, Zinkunegi, A. Donostia, Azkue, Lhande, Orixe, Anabitarte, Larrañaga, Mokoroa, Barandiaran, Gerra... Gaiak ere oso ugariak izan ziren, atzean utzi zen garai bateko monotema: prehistoria, musika, telefonoa, poesia, olinpiadak, emakumea, medikuntza...»

1927. urtean argitarutako liburuxkak 20 orrialde ditu eta bere hasieran Joseba Zabala-Arana, *Miren Biotz Semiari* dedikatua dago. Dirudenez, apaiz honek lagundu zion euskarazko bere lehen izkribuan idazten eta zuzentzen. Bernardo Estornes Lasak Auñamendi entziklopedian (16) jartzen duenez, 1936. urtean desagertu zen Bilbotik San Vicente de la Barquera (Kantabria) bidean. Nabarnizko seme honen eragina jasoko zuen nonbait Gotzon Bidaurratzagak idatzitako artikuluan, berak euskara arloan egindako lan ugariak baitziren: «Edesti deuna» (1921) (17), «Euzkerazko Zenbake-tea» (1932) (18). Beraz orduko euskal letretan aditua izango zen eta seguraski Gotzonen zuzentzailea. Idazle honen memoria galdu egin zen, beste asko bezala, baina kontutan eduki behar da berak 1922. urtean euskararen batzeari buruzko txosten bat idatzi zuela «Euskera» (19) aldizkarian.

Gotzonen liburuxkak zortzi atal ditu: hiru argiari buruzkoak eta beste bost argiak gure gorputzean ikusmenaren bitartez duen eraginari buruzkoak. Hau da, iridiologiaren oinarriaren azalpena dugu hemen, seguraski Valde-*ren* liburuan («*El diagnóstico por el iris*») oinarrituta.

Euskara aldetik sabinismo edo garbizaletasun ildoari erabat jarraitzen dio eta liburuxkaren azken bi orrialdetan hiztegitxo bat dago izenburu honekin: «*Itz barrijak eta*», bertan aurkitu ditzakegu orduko neologismoak *kizkin* zelula izendatzeko, *soñizti* fisiologia izendatzeko, *kirizpi* nerbio zuntza moduan, etab.

Argia eta bizitzaren arteko elkar-beharrez hasten da idatzia eta halaber, azaltzen da argiak zer eragina duen gure gorputzean larruan dauden nerbio-*ren* bidez, honi jarraituz garunerako ibilbidea azaltzen du begietatik hasita.

1- Argija geikiz

Lehengaia eter (*mekija*) litzateke, hau da, gauzen oinarria, *gauzkaya* delakoarekin batera (materia prima); honek atomoek (*apurek*) osatua egongo litzateke eta atomoak elektroiekin osatzen dute (*tximistapurek*). Hasteko, teoria atomikoaren ematen ditu, garai horretako aurkikuntza izan zen teoria hori.

Argia materiaren dardarak (*meki-uñaldi*) edo energia-uhinak bezala azaltzen du eta baita oraindik ezagutu gabeko zerbait gisa ere (*Argija dere-*

txon meki-uñaldi onek, berriz, al ezkutu ta indar ikaragarriak dauz, ondiño asko ezagutu be ez doguz egiten, baña.)

2- Argija bixitza-sorburuba. Bere egikuna gorputzan.

Argiaren garrantziarekin hasten da erlijio aipamen batekin (*Jaungoikuak arrija lelengo egunean egin eban*) eta bizitzarekin duen harremana, gehienbat eguzkiak bidalitako izpiengatik (*eguzkijak meki-uñaldirik eragingo ezpa-leu, ludijan bixi dana ayenatu egingo litzateke*). Honetan, *gure aberkidea* bezala aurkezten duen Goikoetxearen hitzaldietan entzundakoa aipatzen du. (*gerotxuago atzalduko dodazan uste asko berak Bilbo`n egin-dako itzaldijetan entzunikoak dira*). Geroago, azaltzen du janaritik hasita argiak zer eragina duen gorputzean eta zein garrantzitsua izan daitekeen garunean zentzumenen bidez (*asmen bakotxak bere iñarpenerako arija bihar-biarrezkua dau*). Horretarako fisiologiako azalpen bat ere ematen du aurretik.

3- Argijaren bidia soin-ziar

Aurrekoaren tesia defendatzeko argiak gorputzean egiten duen bidea dator atal honetan. Garuna, begietatik datorkion argiaz elikatzen da (*garaun eta bizkar-kirijoetarako atia, barriz, begijak dira, ta begi-ziar egiten da mekizko edo argizko elikapena*) Eta begiak eta garunak jatorri enbriologiko berbera dutela. Horrela, argi izpiek behin begietatik sartuta aurkitzen duten ikusmen bidea azaltzen du (*betsein-zuloa, betsarea, bekirioa, ikusmukurera, garun azala* beginihia, erretina, ikusmen nerbioa, talamo optikoa, garun azala), baita alderantziko bidea tuberkulu kuadrijeminoetara (*potor lauarki*) eta erraboil errakideoak (*ornagun tontor*).

4- Ikuskuntza

Ikusmenaren oinarri fisiologikoaren berri ematen du ftohartzaileetako (*kosno eta makiltxubak*) epitelioaren (*estaleuna*) eta argiaren arteko elkarrekintza aipatuz. Era berean, ederki azaltzen du nerbio kitzikapena (*kirijotza*) garun azalean nola gauzatzen den (*ementxe nabatuten dira gauzen azal-zeingijak: margo, goibera, tankera, t.a.*).

5- Soma-iñarkunetan argijak daun eragipena.

Hau da, argiaren eragina gorputzaren funtzioan. Zentzumen bakoitzaren berezitasunak (*muetakitasun*) azaltzen hasten da, geroago kitzikapenak nerbio-kinada nola bihurtzen diren azaltzeko (*asmen bakotxak berari dago-kijan lekore-indaretikuak edo dira-ta*). Hala ere, argiro baieztatzen du zeregina hauetan ikusmena dela nagusi, eta berriz ekiten dio zentzumen arteko elkarrekintza aztertzeari (*garunetan, batezpe, atal gustijak dagoz osoro el-*

kartuta) eta berradierazten du elkarreragiketa zentzumen artean, dena den ikusmenaren eragina dela baieztatzen du (*bekirijuak dakarran argizpi-indariak ikusmukurrean zeregin aundijagua betetan dauala, nik uste; beste soma-endarren biztutzailia edo da*). Horrela, batetik argia da prozesua eragiten duena, baina bestetik, ez du ahazten itsuak diren gizakiek ere badutela sistema hau (*itsuben adore-bixitza aul eta mirixa ixan biarko litzatekeelata*) baina justifikatzeko begi-nihietatik sartzen den argiak edukiko luke eragina nahiz eta ikusmena galdua izan. (*itsubak, ezin ikusi ixanaren, soin-baru argija ugari artu legikie-ta*).

6- Beranzko argizpijen egikuna

Argiak bide bi egiten ditu garun-azaletik behera: bat ikusmen-nerbiotik begietara, eta bestea erraboiletik gorputz osoko organoetara (*iñarkin*). Horrela, argiak nerbio eta hormonon bidez eragingo lioke gorputz osoari, eta metabolismoari (*eraldakuntza*), zeharka bada ere. Bestetik, baieztatzen du airea eta biriken arteko harremanaren pareko adela argia eta begien artekoa, azken honek gorputz osoan eragiten duenaren garrantzia azpimarratzeko.

7- Argija garun-alija. Sentzean ixaten daun eragikuna.

Atal honetan, gaixotasunaren eragile gisa naturismoaren edo higienismoaren oinarriaren teoria edo gorputzaren toxizitatea (zikintasuna) adierazten du (*orregatik odol garbiz ta argi ugariz beteriko garun osasuntsubak dauzan gixonak bere goi-almenai dagokijezan iñarkixunetan errez jardungo dau*). Horrela, esaten du nerbio-sistema begetatiboan parasinpatikoa (*kibikitza*) eta sinpatikoaren (*kimulotza*) artean gertatzen den orekak zerikusi handia duela nerbioen bitartez argiak eragiten duen prozesuarekin. Teoria bitxi bat azaltzen du sexuaren jatorria azaltzeko (*kibikitza nagusi geratuten ba-da mutiko jayoko da; kimulotza nagusi geratuten ba-da, ordian, neskato jayoko da*). Garai horretan jakina, ez zuen ezagutzen sexu-kromosomei buruz orain dakiguna.

8- Soin-narruba ta argija

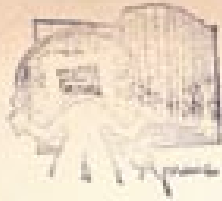
Larruazala eta argiaren arteko elkarrekintza azaltzeko atala. Argia eta larruaren koloreen arteko harremana azaltzen du (*lurralde bero-beroetan narru-margua baltza ixaten da*) eta bai nerbioen bitartez argiak larruazalean duen zuzeneko eragina ere.

Garai horietan naturistak izan ziren eguzkitako bainuak hartzen lehenak eta eguzkitan egotearen aldekoak. Oraingo hondartzak jendez josiak diren arren, XX mendearen hasieran ez zegoen eguzkitan biluzteko ohiturarik.

Testuaren orduko ortografiak eta neologismoak zaildu egiten du irakurketa, baina kontutan eduki behar da zientzia euskaraz idazteko lehenengoeta-

riko ahaleginen aurrean gaudela hegoaldean, 1923/7. urteetan, Sabino Arana-ren gramatikaren itzalpean eta garaiko garbizaleentzat idatzita. 1936.eko gerrak eten egin zuen guztia, eta nahiz eta testua bitxia eta astuna izan, kontuan hartu behar da historiaren norabideek asko baldintzatu zutela eta baldintzatzen ari direla euskara bera eta bai zientzia-prosaren bilakaera ere. Etorkizunean, agian, norbaitek ezinbestekoa beharra sumatuko du gaur eguneko euskarazko testuak etorkizuneko euskara horren bidetik berrirakurri edo berriidazteko. Hori ere nabarmenagoa izan daiteke, zientzia-testuak bezala hain berezituak diren idatzien kasuan. Hegoaldean 1920-30 urteetan euskal literaturak izan Lauxeta edo Lizardi bezalako olerkarietarako eskertu zuen loraldiaren antzera, zientzian ere garai hartan, egon zen antzeko zerbait; Espainiako gerrak eta ondorengo errejimen politikoak bortizki eta gupidarik gabe eten zuen saio hura. Bere garaiko hizkuntza-ideologia garbizaleak baldintzatu aurkitzen dugu Gotzonen saiakera hau, baina beste alde batetik, idatziak gogoan izatea merezi duelakoan idatzi dut artikuluxka hau.

Zabala-Arana' ta' Joseba.
Miren-Blotz-Semiart

Nire lan bafijau nori eskeñiko neuskijo zeuri, ene alba ta aiz-
kide male ofi, baño hidezago? Orain urte bi, Bestuniztija
zala-ta, Donosti'n irakufi neban itzeikixuna euskera*z* ipiñi zeus-
tancan, benetan afitu nendazun, gure euzkera zafa alako gai
bafijak erabilteko gauza zanik eneban susmetan-da. Otegalik,
nire idazkun au, argijak gixa-soñean daun gafantzi aundi-
aundija erakusteko, hudi osuan lenen ageftuko zan idazkuna
ixango-edo zala-ta, lenengoz euzkeraz argifalduteko neban gogo
bixija betetako, nogana joko neban laguntza-eske zeugana ha-
ño? Eta, benetan, nire gogua asebeta dozula! Oinguan, be,
euzkera ondo dakijanarentzan gairik gatxenak euzker*a* utsez
erabili ezitrik ez dala erakutsi dozu, ta polifo erakutsi be, gero!

Eskañik asko! ta ez azperñu geñte euzkera kutunaren alde
lanari ekifen.

GOTZON

Argija kirijotz-alija

G A Y A

1. Argija gelkiz.
2. Argija bixitza-sofburuba. Bere egikuna gorputzan.
3. Argijaren bidia soin-ziaf.
4. Ikuskuntza.
5. Soma-lfarkunetan argijak daun eragipena.
6. Beranzko argi-izpijen egikuna.
7. Argija garaun-alija. Sentzuan txaten daun eragikuna.
8. Soin-nafuba ta argija.

1. Argija gelkiz.

Jakifun ezinbatzuk, gauza gustijak zertaz eratu edo eginida dagozan adirazoteko, azkenean lenengai bakafera jo biñia dala diñoe; beste jakilunak, bafiz, lenengai bakafera ezin dala jo, bikotzera edo bilara baño.

Lenengoen ustez, askotariko gauzak ikusten doguzan-afen, gauza oro gai batez, *gandike indaf orokafaz*, egin dira. Indaf ori onela edo bestela bildu, eratu, ereduñ, egiletik softzen da gauzen bafdin-eza. Gauza gustijak, beraz, zusteñai berbera dabe, lenengai berbera dabe. Lenengai ofi, nai *indafa* nai *me-hija* (eter) deretxoe.

Beste jakifun askoren ustez, gauzen izakerea adirazoteko, lenengai lu ontziñ aftu biñia da: *me-hija* ta *gauzkaya* (1). Lenengai bijok batera edo bestera batu ta alkafzetik softzen dira gaudiko izaki-mueta gustijak. Gauzkayaren atalik txikijenak, *apufak* dira me-hijaren anal edo izprik zintzenak, *tximistapufak*. Tximistapufak apufakaz alkafunen dira, beti bafdin ez baño: gauza bakotzari dagokijan lez baño. Apufak eurenex kide-kidiak diranezbero, gauzearen berezilasuna tximistapufetatik datof: gauzeñai apufetik etxatofko, ez berorik ez otzik, ez argirik

(1) Jakifun onein aftuan, gaudijatzazko bere uste bererñ ta afigafijak dirala-ta, uafgafijena Goikoetxea geure abefkidia yaku. Gerotxubago atzalduko dodazan uste asko berak Bilbo'n egindako izaldijetan entrunkuak dira.

ez ifunik, tximistapufetik baño. Ofeskeru, gauzeari muestakita-suna, onakua edo alakua ixatia, tximistapufak emosen dautsae.

Nai lelenguai nai bigafen jakitunai jafain, argija zer dan adirazotelo giñxi goru-bem bide berbera afu biaz dogu. Gaudiko indaf orokafa, mekiija, edo berez edo apuf-bidez, askotara eratuten dana orok ontzai aftuten dabe; era ofeitariko gorengua da, ba, argija. Uretara ofi-koskofa jautilen ba-da, uñaldija softzen da; jautilako afija txatxafagua, ta uñaldijaren ozka edo uñ bakotxa txatxafagua, zingua. Mekija igikof-igikofa da-ta, beti dardarka, beti uñaldijak eragilen ditardu; eta meki-uñaldijok be kidink ez dira, bairuk bestink baño ozka edo uñ ziaña dabe. Meki-dardara bisijagua, ta berari dagokijan uñaldijaren ozka edo uña, be, zingua. Tximistindafa, berua ta argija mekiaren dardara bafdiñezak, ozka kidin ez daben meki-uñaldijak, dira; eta euretaiko dardararik bixijenari dagokijana, ozkarik ze edo txatxafena dauna, argija da. Argija deretxon meki-uñaldi onek, bafiz, al ezkutu ta indaf ikaragafijak dauz, ondiño asko ezagutu be ez doguz egüen, baña.

2. *Argija bixitza-sofburuba. Bere egikua gorputzan.*

Argija gaudi-indafaren gorengo era edo mala dala alatu dot; eta uste nu Moïs deunak goyargiz idatzi ehanak, be, indaf-tzen edo dau. Jaungoikuk argija lelengo egunean egin ehan, gorengo indafa, gaudiko besae indaf eta bixi ororen zusteñai ta sofburuba zalabo, ausaz. Lauzafen egunean, bafiz, argi orokaf ori ixafetan banakautu lez getatu zan. Afeskeru, gure ludi ontako bixija ixaf ofeñtako baten menpian, eguzki-eragikunaren menpian, dago.

Nai argija ta berua eguzkilik bertatik zuzen datozala, nai —Gofkoetxea¹k diñonez—eguzki-biraketeak eragindako meki-uñak gauzetan softzen dabezala, eguzkija ludi ontan jayo, azi ta ugaltzen danaren alatzai afu biaz dogu; bixidun txakijak, bakotxak bere zoko-arnaz ta neufiz, eurekandu ta erabilien dabean meki-uñ edo ozken sofburuba eguzkija dala anofu biaz dogu. Eguzkija, ba, ixadi-bakalduna letxe da; berak utz-egifekero, gizon, abere ta bedafki, oro ilurdu, marguldu ta zimeldu egilen dira; eguzkijak meki-uñaldirik eragingo ezpadeu, ludi-jan bixi dana ayeñatu egingo litzake.

Bedafkija erne ta azeko, eguzki-argijak eragikun auidija ixaten dau, bai berez baña beste gayen bidez be. Ara; bedafkijak axe garbija, eguko laspel-gayak eta lufeko mia-gayak biaz-biazak dauz. Axia, baña, argijaz nastanta egos biaz; eta laspel-gaya ta mia-gaya, be, bedafkijak beretu-orduko, artarako indaf

berrezija daben argi-lapizjak gertu ta biztuta bez egon biaz dira. Aberien eta gisonen gorputzean, be, orixe ez eie da jazoten? Bai, beintzat : argija ta argijaz nastuariko axe garbija nai ta nai-ekuak dauz gure gorputzak ; mia-gayak eta laspel-gayak, bafiz, lenago bedafiz-eusetan, argija lagun dabela, ixakera bafija afu-barik euzia gauza geure gorputz-atal bihurtuteko. Ganera, argijaren eragikuna gorputzaren atal bixijetan, be, irasten da, atalok euen-barik bafiztu ta eraldatuten eta gogokijai eusten.

Argijak suspi margo nausijetaz ganera, beste amalka ta amalka margo-mala edo muela be ba-dauz-ta, euzen bidez giza-soñari lekorez ta bafuz aibat margo-lis emoten dautsoz. Ortarako, bada, argija soin-euz eta klakinetara eldu ta oneik, bakotzak bere amuz, afu ta bakandu egin biaz dabe. Gorputzak argijarekiko dauz bakidetasuna, beretuta daukazan mia-gatzetatik edo aitzan dau : ofegalik, argi-ozka ta mia-gayen alkafekiko eragikuna arauzko ta onuratsubena izan dedintzat, mia-gayok biaz dan giñuan beretuta euki biaz dauz. Argijak gorputzari askotariko oserupenak eragilen dautsoz ; argija ta berekiko soin-bakidetasuna bixigajusk, eta oserupenak be bixijagusk, zolijagusk. Gorputzak argi-ozken zirrikakunai ez dautse, ba, beti batdin erantzenen, ofian soin-atalen zozkun ta egoern on edo txafa, ta abaf, bialafeko izaten dira-ta.

Ganera, lekoria ta soin-bafuba alkafetzeko bidiaik asmenak eta soin-nafuba diranezkero, izadiko indafak, be, argi, beto, tximistindaf, i. a., gorputzari eragileko beste biderik eutabe asmenak eta nafuba bafu. Nafubak eta asmenak, bafiz, etofburu beraxe dabe : kirijotza, nafu-mintza, estaleunak, zintz-eunak, betilafa-ta uneki-kormantzerik dotoz. Ofegalik, asmenak, bakotzak bere egikixun-arauzko zozkun ta lekoreko indaf berrezijari dagokijon ixakera dauzan-afen, orok etofburu berbera dabe-lako, alkafetasun aundija dabe.

Eta, asmen bakotzak bere idarpenerako argija biaz-biazekun dau ; bala, garaun-bidez adimenari beronen gogo-idartkun zuzgufijetan laguoduteko be.

3. Argijoten bidia soin-ziaz.

Azkenengo alatu dana obeto atzalduteko, argijak soin-ziaz egilen dauz bidia erakutsi biazko degu.

Urdail-esthetarako atia abua da, ta abo-ziaz egilen da jakizko elikapena ; odol-bidhetarako atia sudufa da, ta beronen bidez egilen da axezko elikapena ; garaun eta bizka-kirijotzarako atia, bafiz, begijak dira, ta begi-ziaz egilen da mekizko edo argizko elikapena. Ganera, bekirijus garaun-mamifetiko efua da :

eta argizpijak afitzen dauzan betsarria, bafiz, bekirijo edatu eslo luzatuba baño ezta. Betsarria ta bekirijua, beraz, garaun-gatijak baño ezira.

Ona, ba, argijak egiten daun bidin : betsein-zuloz igarotako argizpijak, betsarera elizen diraneko, eraldatu egiten dira, era bafija afitzen dabe, ostantzean aufera bide egiteko elitzakez gauza ixango-ta. Argizpijen era bafi ori tximistindaf-antzekua da, ta *argizpi-indafa* eretziko dautsagu. *Argizpi-indafa* betsarretik bekirijo-ziaf ikusmukufera elizen da, ta emendik garaun-azalera, garaun-azalean dagoz-in ikuskitaren eta beste asmenen erdokijak. Eta gorputzeko beste adore-kirijo gustijak, be, ikusmukufera joten dabenezkero, emendik garaun-azalerañoko bidia soñeko beste asmen orotatiko soma-indafakia batera egin baf izaten dau argizpi-indafak.

Garaun-azaletik beanzko kirizpijak argizpi-indafa beñto ikusmukuf ta bekirijo-ziaf betsareraño erakaiten dabe, ta orduhan osotuten da ikuskuna. Ofetaz ganera, garaunetako goi-aldetaraño elduta gero azera datofen argizpi-indaf ori eragikofa data, eragikofa danex beste bidera be joten dau : ikusmutufetik polof lauzki ta ornagun-tonoferako bidia afitua soin-atal gustijetako kirizpi igikofai eragiten dautse.

Atraldu daigun, orain, esandako eraz soin-bafuratu dan argijak betetan daun itarkixun osua.

4. Ikuskuntza.

Argijaren kiliba edo zarasta betsarreko kosno ta makilixubak afituten dabe. Kosno ta makilixubok, baf dabezan gayak margodun estaleunetik ataraten dabez, ta estaleuna bera mintzalak elikatuten dau. Estaleuna, eten-barik berez bafizituten dan argazki-mintza lukoxia dala esan leike.

Lekoreko indafak, baña, gorputz-ziaf igaro al izateko, tximistindaf-antzeko blufututen dira ; eta indaf ofei dagokijen bidesarria kirijotza da. Biufpen ori betsarreko ikus-kizkitetan berxe jazoten da beste asmenetan be : belafi-bafuban Corti-odi edo entzun-odijetako kizkitetan, usma-kizkitetan, txasta-kizkitetan, eta soin-nafukoetan. Bekirijuan, ba, lekoretiko argizpijak betsarian eragindako indaf berezija, argizpi-indafa, eruten dabe : baña, indaf ori andijagua ala txikijagua, bixijagua ala motelagua izatin argizpi-sofubuharen izakereak eta begi-atalen egoera on edo txarrek-eta egiten dabe. Esandako indafa ikuskin-erdokira eldu-orduko, itxoroski, bezifinda, polof lauzki ta zari-ziaf igaro baf izaten da ; eta marguai dagokijezan indaf-ozkak utsune ixarfidietan ta Martinoti-utsunetara joten dabe. Ikus-

pena bera garaun-azaleko mamin somakofean betetan da ; mamin au me-biufkoof-gafdena da ; emenaxe nabaluten dira gauzen azal-zingijak : margo, goibera, tankera, t. a. Baña, argizpi-indafak mamin somakofeko kirijo-kizkin-ziar igaroki ikuspenera eragiten daunafen, ikuspenera osorik ezta emen egiztuten, hafunbian, eta argizpi-indafa atzera garaun-azaletik bertsarera etofila gero, baño.

Ontara, gure begijak lekoreko gauzakaz alkafu egiten gabez ; ontara, gure begijak kilikatu dauzana ikusi, ta ikusi edo begiratu doguna geuretu egiten dogu ; edo, bestela esateko, argi-argiian bizi izaten gara.

5. Soma-ilarikunetan argijak daua eragipena.

Lenago aiatu da soin-nafu ta asmenak etofburu beraxe dabena ; eta nafu-asmenoi lekore-indaf oroen zirikadak aftzia dagokijoenekero, uafgufi da indafok, be, etofburu bakafa izatia, oro argi-indafetikunak edo dira-ta. Asmen bakotzak berari dagokijan lekore-indafaren zafasta, edo zirikadea aftzen dauneko, berebisiko indaf hafija, tximistindafaren antzekua, sofituten da ; eta tximistindaf au asmen aruko kirijuaren bidex garaun-azaleko bere lekunera, asmen ari dagokijan lekunera, eltzen da. Asmenetatiko kirijo oneik garaun-azaleko lekunetan edatu edo zabalduta dagoz, ta atalderanzko eto askodun ustaya dagijo ; etuen erpin edo pikof somaberetan agefitzen da asmen bakotxaren muetakitasuna.

Asmen bakotzak bere lekunia ixanfen, lekunioak bananduta eztagoz, eurok esituten dauzan orolmen-lekunia alkafu ta hat-eginda baño. Guziz bananduta dagon gorputz-atalik ez da ; eta garauetan, bateape, atal gustijak dagoz osoro alkafuta. Mueta askotariko atalak izatiak ezta ilarikun-alkafitasuna eragotzen ; soin-atal bakotxaren eragikuna beste atal gustijetara, be, eltzen da, orok alkafu eragiten dautsae.

Lenago esan denez, be, asmen orotatiko kirijuak, lekoreko ta soin-bafuko zafastak dakafezan soma-kirijunak, etofun ustaya egin-orduko, ikusmukufera jotzen dabe. Gertagi onetzaz Soñizijak ez dauku alako bafi andirik emoten ; ikusmukufeko kimulo lodijak, soma-zafastetatiko indaf oro alkafazeko ta garaun-azalera eltzeko bidia dirala besterik ez diriosku. Baña, asmenetatiko soma-kirijuak ikusmukufera jotia ta bekirijua bestiak baño lodi-lodijagun izatia rijo aurdijagunaren agefpidiak edo dira. Bekirijunak dakunan argizpi-indafak ikusmukufean zeregin aurdijagun betetan daua, nik uste ; beste soma-ilarfen bizitutzalia edo da ; lekoreko ta soin-bafuko zafastak batufen da-

bezan soma-kirijauk dakafezan indafak ikusmukufean eraldatu ta gorendu egiten edo dauz argizpi-indafak, garaun-azalera eidu dalkezeanean bakotzak berari dagokijan somapena—entzupena, txastapena, ikupena, t. a.—eragin al dagikentzat. Beraz, ikusmukufak adore-bixitza, bare-gibelak azkoitze-bixitza betetan dabeneren antzeko egikizuna betetan dau.

Au irakufijaz, itsubakaz jazoten dana ofuko edo yaka irakufiari: begi-ziaz saizen yakun argijak gure adore-bixitza ofen zeregin aundija ba-leu, itsuben adore-bixitza aul eta mixira ixan bialko litakela-ta; askotan, bafiz, ostera jazoten da, itsuben beste asmenak, entzumena ta ikumena batezpe, zolijaguak izatia. Bafia, itsubai jazoten yaken onek esan danaren aulka ez dau indaf-izpirik be; itsubak, ezin ikusi izanafen, soin-bafu argija ugari afu legikie-ta. Itsuharen begijetaz edo bezulubetaz argija eufez igaroten da, ta argi ori bekirijauk bafdin-bafdin erusten dau, begijak ikusiko ba-lebe letxe. Ikuspenik ez da jazoten; argizpi-indafak, dana dala-ta, ikuspenik ezin dau eragin; indaf ofek, bafiz, gorputzean dauzan beste zeregiak bete legikez, ta bete, be, betetan dauz; sudufik edo usumenik ez daunak axia birijetaratu ta afnas-egiten dau letzerik.

Eta asmenak eta kirijotzak etofburu beraxe dabenezkero, bl-dezkua da asmenak alkuf-ordeztu al izatia. Ofegalik, geyenetan itsuben ikumena ta entzumena zolijaguak izaten dira, ta batzutan afigafijak ixan be; argizpi-indafak, ikuspenik eragin ezin daua, ikumenari ta entzumenari dagokijezan indafak gorenduteko al aundijagu izaten edo dau.

Argija, edozelan be, eldako da itsuben soin-bafura, itxasoko sakonetaraño, be, elizen da-ta; sakon aundi ofeitza bixi diran afain eta bedafkijak, beintzat, argija afutun dabeneren aztaren agirijak izaten dabez.

6. Beranzko argizpijen egikizuna.

Ba-dakigu garaun-azaletik berantz atzera datofen argizpijak bide bi afutun dauzana: begijetarakua bata, ikuspena osotuteko; ornagun-tontoferakua bestia, kirizpi igikofai eragiteko. Ikusmukufetik ornagun-tontoferako bidian, ba, argizpijak kirijo igikofak dauz lagun; kirijo oneik, bafiz, garaun-azalean afu dabozan agintza-zafasta edo kilikadak soin-ataletara erusten dabez; au da, norbera azi ta gixadijari irauazoteko itarkintzara ta asmenetara.

Goranzko argizpi-indafak ikusmukufetik garaun-azalerako bidian soma-kirijo-ziaz dauzan beste indaf oro gorendu egiten dauzan lez, beranzko argizpijak, be, ikusmukufetik ornagun-

tontoteraiko bidlan lagun dauzan kirijo igikofai eragifen dautse, ta bakotzari bere bakindaf-araux ta daruazan kilikadai ta bete biaz daun egikixunari dagokijenez eragin be. Eragikuntza oftaltik, edo argizpi-indafetik, afitzen dabe kirijo igikofak euren zerregitak betetako nai-ta-etzua yaken indafa (2).

Argizpi-indafa kimuloetan eta gorputz osoko niñikapotzetan irutzi edo batu egifen da. Soin-eun eta ataletan zabaldua dagozan niñikapotz edo kizkin efodun oyeak argibera-argiberak dira, ixan be; eta euren zerregita, argija edo argiiko indafak, berua ta abaf, soin-atalni egokitu ta emotia dala esan lei. Ofelan, gorputzeko ilarkin, bafu-sortitospenerako gurulu eta soin-kizkibe-larado elduten edo dira argiiko indaf eta eragikuntzak; gustijetara harlin eta berberak ez baina, argi-ozka-muesteari, soin-sialaren egilamu ta gayai, t. a., dagokijenez bano. Argizpija gorputz osoz zabalduen da, ba; eta argi-ozka baina edo bestia denez, edo tximistindafa edo berua edo igi-indafa edo kimi-indafa, t. a., softuten dauz.

Argija osogetu edo bete gaikijak—argi-ozkak—berezitu egilia gorputzaren zerregita da; eta niñikapotzak, euren egilamu ta egoera-araux, argi-ozka batzuk edo bestezuk afu ta euren-duten dabezalarik, argija eraldatu egilen da ta soin-ataletan askotariko aldakuntzak eta bakuntzak erakaften dauz.

Soin-stal bakotza berari dagokijazan argi-ozkak afitzeko atonduta dago. Adibidez: benago bedafki-eunetan eratu diran gayak odol-bidietara eruateko, gertetan dabean urdail-estink

(2) Garzunetako atalentaeri kalte-egitezkero bere albokuak kalte-barik gertatula efex izaten ezalako edo, Soñiztijak ikusmukufetaz bafi andirik ez damosku. Ori ta be, bafia, Hughlins sendatzañak 1874'g. urtian egindako gexo-aztefeta ezcinbatek naiko argi dagisku. Gexuari bixi zala auxe jazoten ei yakon: eskefaldeko soin-ataletan, izafean batezpe, igikuntariko indaf gitxi; eskefalde gustijan korde edo adore gitxi; suduf-eskefaldean usma ufija; minaren eskefeko erdijan, be, txastamen gutxijago; begi bijetan eskefaldeko betardi-itsutasuna, edo, be-tsare bijetako eskumalde-erdijak itsututa eukazala; eta eskefaldeko beñafija, be, goñagua ete eban. Ilda gero, bafia, ona gorpu-aztefkek ageftu ehana: eskumaldeko ikusmukufaren atzerdijan zulagune andija; beratuta eguala ta urdin-orizka-margua ehal agiri zan etagijaz; berakunia ikusmukufetik lekoera, garaun albatalako zuringora-ta, ez eguan zabaldua; eta ikusmukufaren aufferdija ta ziritz-kostkofaren atzerdija osorik egozan, Garzunetako beste atletan etzan halterik agiri.

oflei-ozkak aŕtuten dabez; urdail-estiak gefutako gayak goren-
du egiten dabean hare-gibelak, bafiz, amusko, oztin, oflei ta
gofi-laran-margozkak; odol-bidietan gofijak dira nausi; gefun-
tzeko kirijotzan, sen-ifarantzarakuan, ostera, gofi-laran-mar-
gozkak.

Aztekoletan, be, bilarijak soin-eun eta ubilen kizkitak mar-
go bata edo bestia ixatiari gafantzirik andijena emoten dauteso,
ta oflik igaiten dabez gorputzaren osasuna ta ondeza. Benetan,
soin-eun eta kizkitetan amaika margoera bafdituez erakutsi da-
roez, ta kizkin-mueta bakotzak margo bedegafukaz daun bakide-
tasuna autoŕtuten dabe. Askotan, bafia, bilarijak osasuntsu-
deretxan gorputzak guzuz-osasuna baŕo ezta ixaten; eta bere
soñataletako margusk, be, ezin arauzkuak izan (3).

Esandakuz ngiri danex, argija soheunen erakunderako aŕi-
gayetakua da, soin-kizkin eta atalen eraldakuntzarako lagundu-
ten dau-ta. Oindiŕo urte gutxi dirala, afnas-egilia birijetako las-
pel-aldaketa baŕo etzala uste zan; gaur, ordez, afnasketa-on-
doriak soin osora ta kizkin bakotzerako elduten dirala ondo da-
kigu. Bafdin, begi-ziaf saŕtuten yakuzan argitpijen eragikun-
tzak, be, soin-bafuko bixitzarako gafantzirik aundijena dau.
Beraz, meki-elikapenaren ondoriak, axe ta jaki-elikapenenakaz
batera, kizkiten bixi-bafu-bafurako elduten dira.

7. *Argija gatana-alijs. Sentazan ixaten daua eragikuna.*

Urtzi Jaunak belengo egunean argija soŕtu ebanezkero, gau-
dija argie bete-beterik dago; eta betsein-zulotxubak, diran txi-
kixubak ixanaten, neŕfi-bako gaudi-unia aŕtuten dabelako, be-
kirijo-ziaf garaunetara ibalka saŕtuten da argija. Agijolde ofek,
goguari bere ifarkun nagusietan lagunduten dautesan gatana-
netan ez ete dau eragikunik izango? Bai, eiki; eta ikusmukuf
ta hare-gibeletan daua baŕo aundijagua, ixan be.

Ofegalik, uleŕmena argija dala, iragalliak argitubak zirala,
jakintsuben oldozkun-argija, ta beste olako esakunak aŕtuten
diranean, bai irudi-arauz bafia soñizti-arauz, be, egi-egija esa-
ten da.

Goguaren ifarpen nausietarako, bafia, argijak garaunetan
daun eragikuntzaz ganera ikusmukufekua ta hare-gibeletakua,
be, bial-bialak dira, ta irutzuk artarakoxe alharfegaz ta beste
soin-ifarkunakaz idekotuta dagoz. Soma-zafastak, ikusmuku-

(3) Bedarfijak, be, euren soñmamiŕetako bafdituezak dirala
bide, argi ta margoekiko bakidetasun bafditak eztabez, askota-
rikuak baŕo.

fean argizpi-indatuz gorendu diranezkeru, garaunetara eldu ta gogo-uafkuu biututen dira, ta orduban gogunak bere almen nau-sijak, oroimena, uletzena ta naimena, erabili dagikez. Garaunak, bafiz, azi-gaya odoletik afituten dabeta, euren zeregita ondo betetako, odol garbi ta egokija eldu bial yako, ta eufez tldu be. Odol egokija eralduteko, hare-gibelak argijaren laguntzaz gorenduriko azigayak egokijak ixan bial, bafa bafu-sofitioski-jak be. Odola, ganera, hijotzeratu-orduko birijetan egurastu ta garbiluten dalako, birijetara softuten dan axia garbija ezpa-da, odola esta ondo egurastuko, ta axiak, eguko argilik edo afitu-to, dalaftzan indotak, be, etzakoz odolari ondo iragaziko.

Otegalik odol garbiz ta argi ugariz heteriko garaun osasun-tutak dauzan gizonak bere goi-almenai dagokijezan iñarkixu-netan efex jardungo dau egokiro ta giza-nausitasun-araux: bere odola ta soin-eunak zikin eta garaunak zabotex heterik ba-dauz, ordez, giza-araux jarduten gaitz ixango yako, ta batzutan ezin ixango dau.

Garaunak sentzeoz daben alkafasua andija, be, ezin da ukatu. Garaunetako zabotak jareibidetzat sentza-iñarkintzea afituten dabela esan lei; eta gixadija garaun ilun eta zabotdunex bete-heterik dagolako, sentza-iñarkunetan airtbeste naste ta okel kaltegarri ikusten dira. Garaunetako zabota jatedate geyegijakaz-ta hapetean gein-ondoren sen-egiten danean, bafiz, sengijak ze-lako zori gaiztoko jarauntzija afituten daun geyegi dakigu.

Araugetasun ikaragarrija, benetan, sentza-iñarkintzea berez zabot-jareibidia ez da-ta, gorputzak softuten daun emoirik bika-ñenaren jabetegija baño.

Onetzaz be, betestun-aztefketenak argi andija emoten dau-ku: buruko miña, zorabijua, gofiasuna, oroi-eziña, naimen-aul-tasuna, edo beste olako gatzenbat dabenak, bafa oldozkun ilu-nak, aitegnatasuna, lafi-aldijak, gofotua, ames lixunak, et. a., ixan daruezanak, be, euren betestunetako lauso, margul, eta ikufen bidex argi ta garbi adirazoten datsae, ba, bestunlarijari garaunetan zabotik asko edo gitxi ba-dabena.

Zabotek ali txaf ta lafegijetatik softuten dira; olako ali-ga-yak soin-ataletara elduta iragazkijen bidex lekoreru egozteko eraz ezin eraldatu ixunik, soin-eun eta kizkitetan geratuten dira. ta garaunetara jotan dabenezkeru, kirijotz eta gogokijen aiteko naste ta bakidetasun-ezak softuten dabex.

Garaunak zabotex heterik egotiak, len alatu danez, sentzarako ondore txafak ekaiten ba-dauz, ostera jazo bial garaunak garbi egonik argija eufez afituten dabentian, argijak jaki ta axe-aldijak lez zabot ta ondakinik eztau izten-eta.

Orduban garaunak ez dira aste ilun eta asmo baltz edo lixunak erretelako solo ona ixango-ta, argijak argija softuko dau; eta sentzarako gaya egokiro eraldu ixanik, sengi bafijaren soña be osasuntsu-ta ta itarkun orotarako egokija etofiko da.

Eta emen, laburto baño ezpa-da be, gixa-asaña deretxoona aiatu bial dot, arkenengo urtiotan jakitunak atzi ofetaz zef esana ugari ixan dabe-ta.

Iwan-Klo'k bere idaztijan ditonez, gixona gerungo ta afki-jugo ta emakumia gerungo ta emekijugo ixango bide dira (olako antz andirik ezta agiri, baña); eta leleogua gustiz afkiu ta bigafena gustiz emeki-ta dalkezantian, gixa-azti ori berez analitiko ei da.

Auzi onetzaz, baña, jakitun askok uts aundija egiten dabe: jatofiko obena ta bere ondoriak ez gogoratutia, gixasteko okofen zusetaya oben ori da-ta. Ofegalik, gixa-okofai dagokijet zuzenbidia Sofiztijak bakarik ezingo dau emen. Gauera, gixona ezta ifoz afki utza ixango, ez ta emakumia emeki utza be, gixa-soña gixon eta emakumiaren etofkin batuba dalako (4).

Eta gixona gustiz afki ta emakumia gustiz emeki biutu alko ba-ditakez, obotu-barik akretunago biutuko lipakez. Baña, olakorik jaroko dala uste izatia ta hufusaketazuna gixakumiaren jazo leiekela uste izatia izorakeri bafidintzabek dira.

Ixadijan osotasuna softuteko etofburu bikotxa bial ixan oi da, azpegi edo era biko indatu, era bijak banandua-barik alkaf-tuta dagozala. Gixadi-osotasuna, be, gixa-era bik dagije, gixon eta emakumiak: gixatu gixaki egikarija da, azpegi luzanga ta kureltuduna; gixemia, hafiz, gixaki afkarija da, azpegi leun eta boilduna, Gixonari, baña, emekitasuna osagalu yako-ta, osotasun betia izateko, afkitasun senduaz gunera emekitasunari dagokijozan zeingijetatik, be, nerbait euki bial dau; emaku-miari, ostera, afkitasuna osagalu ynko-ta, oneri dagokijozan zeingi-izpirik be ezpa-dau, ezin osotasuna lotu.

Soin-bafu kirijozan bertan, be, kibikitza eta kirijozak da-gijen bikoitzan erakidetuba dogu; kibikitza, eikarija ta lu-zanga; kimulotza, hafiz, afkarija ta mulo boilduna. Eta gixa-kumia softuten darian, kibikitza nauti geratuten ba-da, mutiko jayoko da; kimulotza nauti geratuten ba-da, ordian, nekato

(4) Nerbaitzabek, gixakumiak berago hufusaketak zirala ta gixaki bijak gerungo ta geyago banandubaz duazala esan dabe. Bai zera! Banandu-barik bijak gerungo ta nastubagotuz duazala esan lei-ta!

jayoko da. Kibikitza kimulotzaren aldiari indaftsuhago, ta gixoko, Ikusisukufetik ornagun-antoforako bidian, ba, argizpijak na arkiyago; kimulotan kibikitzaren aldiari indaftsuhago, ta emakunio emekijago.

Duna dala, gixa-azija gixadija beru aña irauugo da. Auxijau gustiz amafu ezinda be, hafu, zuzendu egin leike; eta oftarako hilde bakafu, gixon eta emakuniarontzako gorauu garbi-garbijak loftutin da; edo, mekiu, axoz ta jakiz, bial dan erako elikakuntza icafu.

8. Soiu-nafuba ta argija.

Soiu-nafubak gorputz gustija baheseko iharkixuna dau; eta osorik argi-argifon, jantzi-harik, bixiteko egin zan egin, argija nafu osoz iragazi dafekte-ta.

Nafu-azpita kirizpi me-miak joan dabe; bere azalaldian, hafiz, nafu-margokija ugari dago, beraz, nafubaren margokija ta argi-iragnakuna alkafuta dagoz, ta margoki ofek neufututen dau nafu-ziaf igaro bial dan argija.

Bai, ba; margoki ugarijak argi geyago beretu ta gixijago kirizpijetara iragazten lxi, sofeko balzak xurijak bafo argi geyago beretu ta gixijago iragazten izten dau letxe. Ofegitak, lufalde bero-berotara nafu-margua balza izaten da, ta lufalde oytetako argi geyegijari soiu-hafuratuten eragosten dau-ta; lufalde ozagoetan, hafiz, argija ufijagua danezkero, nafu-margo xurizkeak soiu-hafuratuten etez izten dau-ta. Ori dala-ta, kalte-harik ezin da heingoz lufalde bero-berotara aldatu oftarako margoki egokija eztaun soia.

Nafubak, ba, gafantzi aundiko zeregitak beretan dauz; soiu-hafuratu bial dan argija neufu, gorputzaren girua hafdintsu iraraun, eta ainfeste muctako lufunai aterabidia emonik soiu-hafuko ondakitak egosten iragnakijai lagundu.

Argijak, beraz, nafu-ziaf kirizpijai eragiten dau-ta ta askotariko indafak sofutun dauz gorputzean; eta argi-ta-garbi naba-in da argi-axien laguntza-harik soiu gustiko kirijotz-iharkuntza osua ta bial laka izaten eztaun.

Eza, hafu, aztu bial nafu-ziaf soiu-hafuratuten dan argijaren eragikuna egikof-egikofa izateko, gorputzaren iharkin, atal eta kizkitak egoera ta egilamu onekuak bial dirala ixan. Arauzko egilamu garbijak sofatalai argijarekiko bakindaf aundija emoten dau-ta. Sofatalatan garbilasan geyago, ta bakindaf aundijagua, erunte obia, beretute osungun, bixitza geyago. Garbilasan gixijago, ta eragozpide ugarijago, beretze-indaf ufijago; bixitza itzali egingo da.

Itz bafijak eta

Berean (begi-erestun): iris *
Bestunlari: iridólogo *
Bestunlari: iridología *
Qelkiz: físicamente *
Soma-ilarikua: función sensitiva *
Lenegai: primer elemento *
Mel (me-ki): éter *
Osazka: materia prima *
Apu: átomo *
Tximistapu: electrónica *
Laspel-gai: elemento gaseoso
Mia gai: elemento mineral
Bedaiki-eun: tejido vegetal
Sola-eun: tejido orgánico
Kizkin: célula
Mia-gatz: sal mineral
Agi-ozka: onda luminosa
Osterapea: reacción
Azpen: sentido
Kirijote: sistema nervioso
Naria-mintz: epidermis
Estaleun: epitelio
Ziate-eun: mucosa
Batila: cristalino
Limaki-kormatz: ectodermo del ojo
Bizka-kirijo: nervio raquídeo
Bekirijo: nervio óptico
Betsara: retina
Ikamuka: lámina óptica
Qarzun-aza: corteza cerebral
Ikakia: órgano visual
Erdoki: centro
Adore kirijo: nervio sensitivo
Soma-inda: corriente sensorial
Kirizipi: fibra nerviosa
Argizpi: rayo de luz
Eragika: motor

Poio lauzki: tubérculo cuadrigé-
 mino
Ormagun-toto: bulbo raquídeo
Igita: motor, músculo
Markin: función
Kosoa: codo
Estaleun: epitelio
Mintzala (mintz-zail): coroides *
Arguzki-mintz: placa fotográfica *
Ikas-kizkin: célula visual
Ikakia-erdoki: centro visual
Itrooski: quiasma
Besitinda: clava óptica *
Ziri: cuneus *
Utsune-izakia: célula estrellada *
Somako: sensible, sintiente
Osbera: relieve
Lekua: área
Muistakitasun: especificidad *
Markun-alkaitasun: unidad fun-
 cional
Soma-kirijo: nervio sensorial
Erdun-ustal: corona radiante *
Sodiza: fisiología
Kima: (kirijo-mulo): ganglio
Somopen: sensación
Adore-biztza: vida sensitiva
Azkortze-biztza: vida vegetativa
Agintze-zafata: sensación impe-
 rativa
Markiatza: aparato, sistema
Bakinda: afinidad
Kirikada: impresión
Eragikuntza: influencia
Baterdi-itsutasuna: hemiplegia *
Berukate: reblandecimiento
Ziritz-kosko: cuerpo estrado

<p><i>Nirikapots</i> (mirika-apots): espongioblasto *</p> <p><i>Merkle</i>: organo</p> <p><i>Batu-soñitsopeperako gurula</i>: glándula endócrina *</p> <p><i>Kimi-inda</i>: energia química</p> <p><i>Osogeta</i>: descomponer</p> <p><i>Bakuntza</i>: combinación</p> <p><i>Amakoe</i>: violado</p> <p><i>Margozka</i>: vibración cólorica *</p> <p><i>Sex-ibarkitza</i>: sistema reproductivo</p> <p><i>Aztekoia</i>: laboratorio</p> <p><i>Bilari</i>: investigador</p> <p><i>Solmamia</i>: protoplasma</p> <p><i>Erakunde</i>: constitución</p> <p><i>Azi-gal</i>: elemento nutritivo</p> <p><i>Eraldakuntza</i>: metabolismo</p>		<p><i>Ogo maikun</i>: sensación del alma</p> <p><i>Batu-soñitsozki</i>: hormona *</p> <p><i>Jaref bide</i>: via eliminatória</p> <p><i>Songi</i>: prole, vástago</p> <p><i>Iragazki</i>: amatorio</p> <p><i>Oiza-azul</i>: problema sexual</p> <p><i>Aiki</i>: masculino</p> <p><i>Emeki</i>: femenino</p> <p><i>Barasaker</i>: hermafrodita</p> <p><i>Eyikari</i>: activo *</p> <p><i>Aikari</i>: pasivo *</p> <p><i>Kibikirtza</i> (kirijo-biki-tza): sistema parasimpático (doble) *</p> <p><i>Kimulotza</i>: Simpático</p> <p><i>Mulo</i>: ganglio</p> <p><i>Eruste</i>: coeducción</p> <p><i>Beretate</i>: asimilación</p>
---	--	---

gauria
gorputa
gauria
adi gauria
auri
bide
apur
erakunde
erakunde

AZKUE BIBLIOTEKA
 EUSKAL TEATROA
 B.E.E.

1995 MAR 0 2

14753

155839

BIBLIOGRAFIA

- [1] BIDAURRATZAGA, G. (1943) Auto-biografia [eskuizkribua, Azkue Bibliotekan kontsultagai, IZK 71052].
- [2] VANDER, A. (1918): El diagnóstico por el iris. Reconocimiento de la constitución, predisposiciones y enfermedades pasadas y presentes por el estudio del iris, Valencia, Arlandis.
- [3] BIDAURRATZAGA, J.A. (1923): El diagnóstico por el iris, Bilbao, Imprenta de Jesús Alvarez.
- [4] BIDAURRATZAGA, J.A. (1927) Argija kirijotz-alija edo argijak gorputza elikatu egiten daula. Iñaki deunaren irarkola. 28, Garibay. Donostian.
- [5] BIDAURRATZAGA, J.A. (1929): Fundamentos Científicos del naturismo, Bilbao, talleres Gráficos de Jesús Alvarez.
- [6] BIDAURRATZAGA, J.A. (1961): La dieta natural. Regeneración humana con las frutas, Bilbao, talleres gráficos Alvarez Arteche.
- [7] BIDAURRATZAGA, J.A. (1964a): Ayunoterapia y el matrimonio, Bilbao, talleres gráficos Alvarez Arteche.
- [8] BIDAURRATZAGA, J.A. (1964b): No busques lo que tu tienes, 3ª ed., Bilbao, talleres gráficos Alvarez Arteche.
- [9] ALEJANDRO ARTETXE, (2000), Historia de la Medicina Naturista en España, Madrid, ed. Triacastela.
- [10] ANTON ERKOREKA (2006): La pandemia de gripe española en el País Vasco (1918-1919), Medikuntza eta zientzia historiaren euskal museoa, Leioa.
- [11] ALTONAGA, K. (2003): «Gure prosa zientifikoaren lehen urratsak: Albert Constantin jaun medikuaren *Zuhainen eritarzunaz eta haien arraberrikatziak*». *Ekaia*, 17:121-137.
- [12] ALTONAGA, K. (2004): «Pierre Buruzain jaun mediku hazpandarraren *Pasteur jaun zena* (1896)». *Ekaia*, 18: 147-169.
- [13] ALTONAGA, K. (2006): *Etxepare, Aldudeko medikua*. Euskaltzaindia eta Euskal Herriko unibertsitatea. 333 orr.
- [14] CHARRITON PIERRES (2008): «*Medikuak Euskal Literaturan*». *Euskalingua*, 12, 99-106.
- [15] IZAGIRRE, KOLDO (1998) *Euskararen historia txikia Donostian 1800-1998* Susa argitaletxea, Zarautz.
- [16] Auñamendi entziklopedia <http://www.euskomedia.org/aunamendi?idi=es>
- [17] ZABALA-ARANA, JOSEBA (1921) «*Edesti Deuna*», Guipuzko-Argitaldariya = (Editorial Guipuzcoana), Tolosa.
- [18] ZABALA-ARANA, JOSEBA (1931) «*Zenbakiztija* «/ «Nabarriztarra'k» atondu ta Euzko-Ikastola-Batza'k argitalduta--Bilbao: Verdes-Atxirika'tar irarkolea, 1932.
- [19] ZABALA-ARANA, JOSEBA (1922) «*Euzkera bakarria biarra ote degu?*»: *Euskera*. - 3. urtea, 1. zenb. (1922, ilbelta-epaila), Donostia.

Esker onez,

Kepa Altonaga irakasleari artikulua idaztea proposatu zidalako, eta bi-dean lagundu duten Anjel Zelaitea idazle eta maisuari, Anton Erkoreka Medikuntza Historiako museoaren zuzendariari eta Karmele Artetxe euskal zientziaren historiaren ikertzaileari.